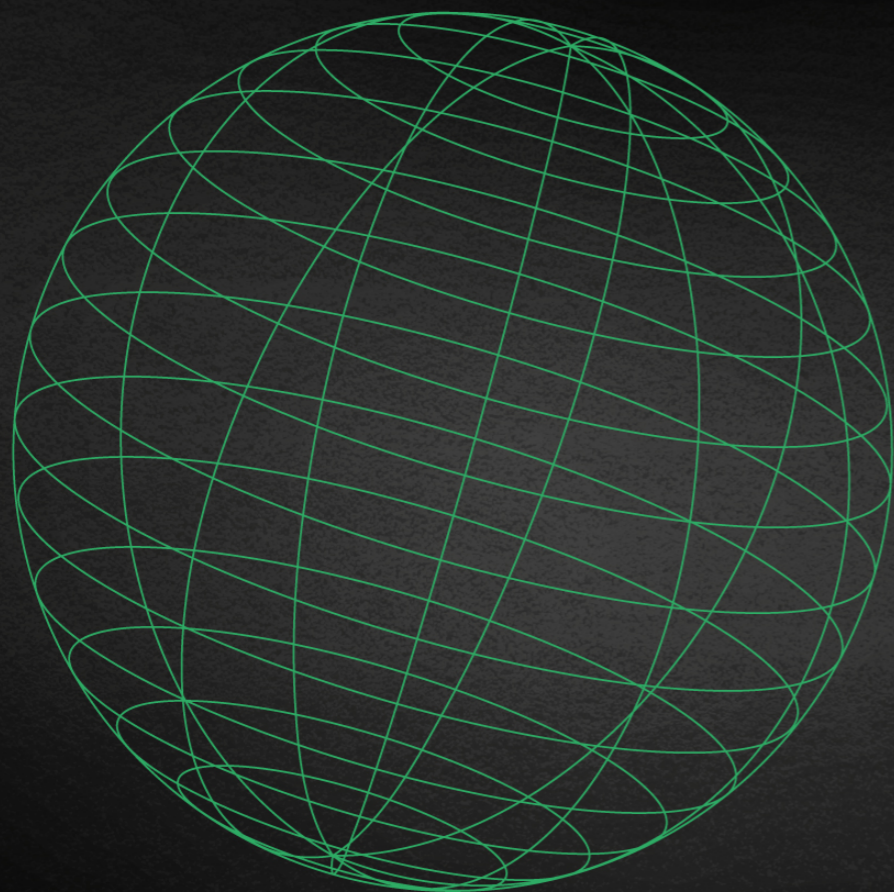

AKADEMIA MUZYCZNA IM. KRZYSZTOFA PENDERECKIEGO W KRAKOWIE
KATEDRA KOMPOZYCJI
STUDIO MUZYKI ELEKTROAKUSTYCZNEJ

S F E R A

20-21.10.2023

KONFERENCJA / KONCERTY

SALA KAMERALNA / KONCERTOWA - UL. ŚW. TOMASZA 43

SME.AMUZ.KRAKOW.PL

PSeME

50-lecie Studia Muzyki Elektroakustycznej
Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego
w Krakowie

Sala Koncertowa AMKP

Koncert 1

w ramach Festiwalu Sacrum Profanum 2023 (KBF)

20.10.2023, godz. 19.00

Piotr Peszat – **Movement of people playing** na flet i live-electronics (2023)

- Małgorzata Mikulska - flet

-Piotr Peszat - live electronics

Józef Rychlik – **La Cumparsita Fantasy** (1976)

Barbara Zawadzka – **Greya** (1987) SEPR

Marcin Strzelecki – **bOSCo** na sampler i kontrolery OSC, wzmacniacz akustyczny i zestaw głośnikowy z subwooferem (2018)

Marek Chołoniewski, Franciszek Araszkiewicz – **Double Brain** (2016)

- Franciszek Araszkiewicz, Marek Chołoniewski - fale mózgowo, elektronika

Michał Pawełek – **iomadaidh** (2023)

- Magdalena Margańska-Dec - flet

- Michał Pawełek - elektronika

Bogusław Schaeffer – **Poetries** (1982)

Piotr Peszat – Movement of people playing na flet i live-electronics

Podstawowym materiałem w procesie prekompozycyjnym są historyczne nagrania jednych z pierwszych utworów muzyki elektroakustycznej, przeznaczonych na instrumenty i taśmę magnetyczną. Ze względu na niedoskonałość urządzeń rejestrujących większość z nich jest bogata w szumy, różnego rodzaju pozamuzyczne artefakty dokumentujące zarówno czas, jak i przestrzeń nagrania. Ich pozorna niedoskonałość została potraktowana w kreatywny sposób a szumowa warstwa historycznych rejestracji zyskała nowe życie – stała się punktem wyjścia do re-orkiestracji i skomponowania partii fletu a także stworzenia warstwy live-electronics.

Piotr Peszat (1990)

Kompozytor i artysta dźwiękowy. Jego działalność artystyczna łączy elementy muzyki instrumentalnej, elektronicznej, multimediiów i performansu. Jednym z jego najistotniejszych osiągnięć artystycznych jest wygrana w międzynarodowym konkursie Roche Young Commissions, po którym członkowie Jury zamówili u niego utwór na orkiestrę symfoniczną, wykonany podczas 77. Festiwalu w Lucernie (2015). Jego utwory były prezentowane podczas wielu koncertów i festiwali, między innymi: Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, Ung Nordisk Musik Festival, Musica Polonica Nova, Musica Electronica Nova, Darmstadt Ferienkurse für Neue Musik, Donaueschinger Musiktage, Audio Art, Sacrum Profanum czy Ultraschall. Współpracował z takimi zespołami, jak Ensemble Musikfabrik, Klangforum Wien, ensemble recherche, Ensemble Modern, Scenatet, Lucerne Festival Academy Orchestra czy Orkiestra Akademii Beethovenowskiej. W latach 2013–2015 studiował kompozycję w The Royal Academy of Music w Aarhus pod kierunkiem Simona Steena-Andersena. W latach 2009–2014 odbył studia w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie Krzysztofa Meyera, którą ukończył z wyróżnieniem, otrzymując tytuł magistra sztuki. Po ukończeniu studiów doktoranckich pod kierunkiem Marka Chołoniewskiego w roku 2018 otrzymał stopień doktora sztuki. Habilitację obronił w 2022 roku. Autor innowacyjnego projektu WIBRAAP, który umożliwia dostęp do muzyki dla osób g/Głuchych, włączając je w proces kreowania i percepcji utworów muzycznych. Oprócz działań autonomicznych tworzy muzykę do spektakli teatralnych (m.in. Chinka – TR Warszawa, Koniec Miłości – Teatr Polski im. Hieronima Konieczki w Bydgoszczy, Dziki – Teatr Dramatyczny im. Jerzego Szaniawskiego w Wałbrzychu, Harlequin – Komuna Warszawa, Trzyście sztuki awangardowych – Cricoteka – Ośrodek Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora) oraz filmów (studio FilmLove). Pracuje jako adiunkt w Studium Muzyki Elektroakustycznej Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie.

Małgorzata Mikulska

Urodzona w 1987 roku w Limanowej, swoją edukację muzyczną rozpoczęła w wieku dziesięciu lat w Państwowej Szkole Muzycznej im. F. Chopina w Nowym Sączu, w klasie fletu. Absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie prof. Barbary Świątek-Żelazny. Swoje umiejętności doskonaliła również w Hochschule für Musik w Mainz, u prof. Dejana Gavriča w ramach programu Erasmus-Socrates, a następnie podczas studiów na Univeristetet i Agder w Kristiansand, w klasie prof. Jørna Eivinda Schaua oraz prof. Larsa Asbjørnsena. Prowadzi czynną działalność artystyczną jako kameralistka oraz muzyk orkiestrowy. Podczas pobytu w Norwegii odbyła praktyki w Kristiansand Symfoniorkester (sezon artystyczny 2013/2014) oraz była członkiem Det Norske Fløyteensemble. W latach 2015–2018 flecistka Teatru Muzycznego w Lublinie; w sezonie artystycznym 2018/2019 współpracowała z Operą na Zamku w Szczecinie, w latach 2019–2021 z Filharmonią Dolnośląską w Jeleniej Górze. Od 2015 członkini zespołu Spółdzielnia Muzyczna contemporary ensemble, w którego składzie brała udział w wielu festiwalach i projektach, takich jak Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, Sacrum Profanum, Festiwal Tradycji i Awangardy Muzycznej KODY, ELEMENTI, NeoArte – Syntezator Sztuki, Sinfonia Varsovia Swjemu Miastu, Kromer Festival Biecz, Audio Art, opera rara, Workin’ Progress i Ars Moderna. W 2019 roku wystąpiła na Warszawskiej Jesieni gościnnie z zespołem Ensemble Kompoplex. W tym samym roku podczas wakacyjnych kursów organizowanych przez NOR59–Strykeinsittut (Oslo) prowadziła zajęcia w grupie fletów. Swój warsztat rozwijała również podczas licznych kursów mistrzowskich u światowej klasy flecistów, takich jak między innymi Ruth Wentorf, Moshe Aron Epstein, Wissam Boustany, János Bálint, Mirjam Nastasi, Wally Hase, Carlo Jans, Jean-Claude Gerard, Davide Formisano, Robert Aitken, Pierre-Yves Artaud, Martin Fahlenbock. W 2018 roku wraz ze Spółdzielnią Muzyczną contemporary ensemble uczestniczyła w Ensemble-Akademie Freiburg, prowadzonej przez ensemble recherche.

Józef Rychlik (1946)

Kompozytor, teoretyk muzyki i pedagog. Studiował kompozycję i teorię muzyki w klasie Bogusława Schaeffera w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie (1965-70). W 1978 przebywał na stypendium Rządu Francuskiego w Paryżu, gdzie uczestniczył w kursach kompozycji elektroakustycznej Groupe de Recherche Musicales (GRM) w Institut de Recherche et Coordination Acoustique/Musique przy Radio France. Od 1972 wykłada w Akademii Muzycznej w Krakowie, gdzie prowadzi klasę kompozycji. W latach 1976 i 1977 prowadził warsztaty muzyki elektronicznej z młodzieżą w ramach Festiwalu Młodzi Muzycy Młodemu Miastu w Stalowej Woli. Przez szereg lat współpracował ze Studiem Filmów Animowanych w Krakowie. Jest współzałożycielem Studia Muzyki Przestrzennej Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie. Za swoją twórczość kompozytorską otrzymał szereg nagród i wyróżnień, m.in. w 1971 – II nagrodę (I nie przyznano) na Konkursie Młodych Związku Kompozytorów Polskich za Sekwencje przestrzenne na orkiestrę kameralną (1971), w 1973 – III nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim w Szczecinie na utwór organowy za Grave-ap na organy (1973), w 1979 – wyróżnienie na VII Concours International de Musique Electroacoustique de Bourges za utwór Podtytuł – Sen Eurydyki na taśmę (1978), a w 1989 – nagrodę na Ogólnopolskim Festiwalu Filmów Krótkometrażowych w Krakowie za muzykę do filmu Metamorfozy (w reżyserii Łucji Mróz-Raynoch). Za swoją działalność został uhonorowany medalami: Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego: MEDAL ZŁOTY ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ (2008), Ministra Edukacji Narodowej: MEDAL KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ (2005), Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego: Zasłużony Kulturze GLORIA ARTIS (brązowy) (2016).

La Cumparsita Fantasy (1976)

Muzyka elektroakustyczna, realizowana w Studio Muzyki Elektroakustycznej Akademii Muzycznej w Krakowie w 1976 roku. Utwór oparty na materiale i idei pochodzącej z refleksji – „refleksji fantazyjnej” – na temat tanga–legendy. Świat ma w swojej kulturze myśli, emocji, wyrazu i oczekiwań, sporo takich „legend”. Ich specyfiką jest niekończąca się – zniechęceniem estetycznym – żywotność. Sam twórca nie ma pełnej możliwości wpływu na to, aby coś stało się taką „legendą”. Ludzie–odbiorcy natomiast „dotknięci” tajemną mocą tanga, doświadczając stanu znajdowania się w przedziwnej sferze jego wpływów, zdają się jej „nieustannie” pragnąć. Tak powstaje „legenda”. „Fantazja–tango” – może w takim ułożeniu słów wypada dodatkowo przybliżyć źródło idei utworu – odnosi się z pełnym szacunkiem do jego „tajemnicy”. W materiale utworu znajdują się sekwencje oparte na rytmizowanych zgłoskach oddechowych, improwizowanych (ułożonych w kontrapunktyczną fakturę), które „obrazują” pewien klimat emocji tańczenia. A także proste środki elektroniczne spięte fakturalnie w pewnego rodzaju miksturę motywów i fraz, niemożliwą do osiągnięcia w materiale czysto instrumentalnym. Także prostota i pewnego rodzaju „odpustowe” podstawy rytmiczne oraz melodyka, przedstawione przez charakterystyczny dla lat 70-tych elektroniczny materiał syntetyczny, tworzą razem z wiązkami cyfartów oryginalnego materiału instrumentalnego przestrzeń, oczywiście nie do tańczenia – przestrzeń La Cumparsita Fantasy.

J.R.

Barbara Zawadzka (1951)

Urodziła się w Warszawie. Studia z kompozycji ukończyła pod kierunkiem Krzysztofa Pendereckiego. W latach 1983–85 odbyła studia uzupełniające w Paryżu: w dziedzinie muzyki elektronicznej i komputerowej w INA-GRM pod kierunkiem Philippe'a Miona i Jacquesa Lejeune, w Konserwatorium Paryskim u Guya Reibela i w Konserwatorium w Gennevilliers u Jean Schwarz. W 1989 roku uczestniczyła w letnich kursach w paryskim IRCAMie. Od 1980 roku wykłada w Akademii Muzycznej w Krakowie. Za swoje kompozycje otrzymała liczne nagrody, m. in. II nagrodę na konkursie „Ars Electronica” w Linz w 1988 roku za utwór Greya na taśmę, dwukrotnie uzyskała wyróżnienie na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorek w Mannheim oraz Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim w Miami. Jest także laureatką Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego za Motyw przestrzeni na 9 skrzypiec (1977) oraz Stabat Mater na chór a capella (1981).

Greya (1987) SEPR

Utwór, którego tytuł ma wywołać skojarzenia z odcieniami szarości. Zbudowany jest z 5 części, każdy z tych odcinków reprezentuje niemal obsesyjnie powtarzające się poszukiwania inspirowane przez kolor szary (grey). Nieprzerwana gama dźwięków, kształtów i kolorów, z których każdy przedstawia sobie właściwy odcień, poszerza ciąg skojarzeń, wyzwala podróż wewnętrzną. W utworze wykorzystane zostały dźwięki pochodzące z różnych źródeł: konkretne i instrumentalne, powstałe przy użyciu syntezatora DX7 wspomaganego przez komputer Macintosh, a także głos ludzki odgrywający istotną rolę w tej kompozycji. Utwór powstał w roku 1987 w Studio Eksperymentalnym Polskiego Radia w Warszawie, premiera odbyła się w 1988 roku w Poznaniu na Festiwalu Muzyki Współczesnej. Został on również wykonany na Światowych Dniach Muzyki w Hongkongu, a także nagrodzony na konkursie „Ars Electronica” w Linzu (Austria), oraz wyróżniony na konkursie radiofonii Rostrum w Norwegii. B.Z.

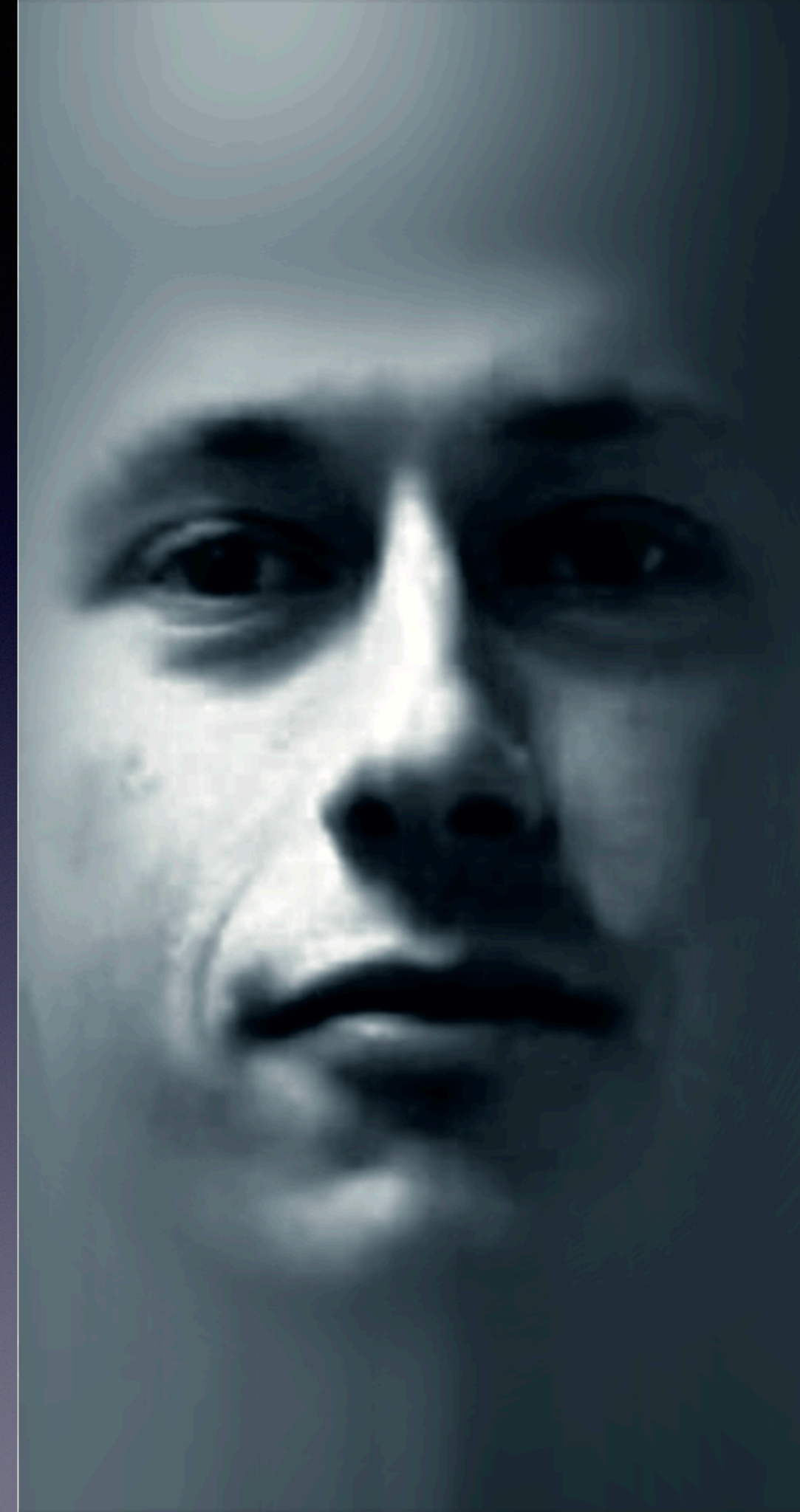

Marcin Strzelecki (1974)

Z wykształcenia teoretyk muzyki i kompozytor. Wykłada w Akademii Muzycznej w Krakowie i na Wydziale Intermediów krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Działa w Studio Muzyki Elektroakustycznej krakowskiej Akademii Muzycznej biorąc udział w koncertach i uczestnicząc w projektach spod znaku GrupLab. W Polsce i zagranicą prowadzi warsztaty budowania instrumentów elektronicznych (DIY electronics), muzyki algorytmicznej, technik sztucznej inteligencji w zastosowaniach muzycznych. W twórczości artystycznej skupia się na muzyce improwizowanej i generatywnej, live electronics, interaktywnych instalacjach intermedialnych, sztuce sieciowej. W publicystyce podejmuje krytykę współczesnych zjawisk w muzyce i sztuce dźwiękowej. Prowadzi badania naukowe w zakresie psychoakustyki z wykorzystaniem zaawansowanych metod przetwarzania danych. W ostatnim czasie badania te koncentrują się wokół zagadnienia stylometrii muzyki.

bOSCo na sampler i kontrolery OSC, wzmacniacz akustyczny i zestaw głośnikowy z subwooferem (2010)
Materiał dźwiękowy utworu stanowią najzwyklejsze próbki instrumentów akustycznych (akordeon, klarnet, flet, kontrabas itd.) i elektroakustycznych (gitara elektryczna, organy Hammonda itd.) zaczerpnięte z baz standardowo dołączanych do popularnych sekwencerów. Sample są jednak wykorzystane w sposób nietypowy, jak np. przez wykorzystanie skrajnych (nierealnych) rejestrów i skrajnych (równie nierealnych) poziomów głośności, a przede wszystkim przez duże tempo i mnogość symultanicznie oraz sukcesywnie pojawiających się dźwięków. Całość tworzywa (obejmującego około 700 tysięcy sampli) kształtowana jest improwizatorskim gestem, za pośrednictwem specjalnie zaprogramowanych interfejsów. Urządzenia dotykowe (tablety, smartfony) przekazują dane sekwencerom przez protokół OSC, stając się przez to instrumentem elastycznym i czułym na intencję muzyka. Po raz pierwszy utwór zabrzmiał w 2018 roku podczas finisażu festiwalu Vox Electronica, gdzie gościłem na zaproszenie Ostapa Manulyaka. Był to bardzo długi i posępny koncert. W pamięci słuchaczy bOSCo zapisał się jako pogodniejszy akcent wieczoru.

M.S.

Marek Chołoniewski (1953)

Ukończył studia gry na organach (L.Werner), teorii muzyki i kompozycji (B.Schaeffer) oraz muzyki elektronicznej (J.Patkowski) w krakowskiej Akademii Muzycznej. W 1977 roku założył stowarzyszenie Muzyka Centrum, a w 2005 roku Polskie Stowarzyszenie Muzyki Elektroakustycznej PSeME. W Akademii Muzycznej w Krakowie pracuje od 1976 roku, a od 2000 roku jest kierownikiem Studio Muzyki Elektroakustycznej SME. Od 2012 roku prowadzi Pracownię Audiosfery Wydziału Intermediów ASP w Krakowie. Jest założycielem i współtwórcą wielu zespołów, m.in. Go-Go Beuys Band, Pociąg Towarowy, Studio MCH, Kinetic Trio, dizzy kinetics, GrupLab. Pisze muzykę instrumentalną, elektroakustyczną, dla radia, filmu i telewizji, jest autorem instalacji dźwiękowych i wideo, projektów audiowizualnych, przestrzennych i sieciowych. Koncertuje, prowadzi kursy i wykłady w wielu krajach Europy, Azji, Ameryki Płn. i Płd. Jest inicjatorem, dyrektorem artystycznym, koordynatorem i partnerem wielu międzynarodowych projektów artystycznych, m.in. Festiwalu Audio Art (1993), GlobalMix (1998), GPS-Art (2000), Bridges (2003), European Modern Orchestra (2005), Integra (2005-2010), Polska Sztuka Dźwiękowa w Chinach i Chińska Sztuka Dźwiękowa w Polsce (2006/2007), PAFME (2006), European Course for Musical Composition and Technologies (2006), Integra (2006), Międzynarodowa Konfederacja Muzyki Elektroakustycznej CIME/ICEM (2005). Otrzymał Nagrodę Honorową ZKP, Nagrodę Specjalną Ministra Kultury oraz Independent Project Grant fundacji CEC ArtsLink w Nowym Jorku. Od 2008 roku był Sekretarzem, a od 2011 roku jest Prezesem Międzynarodowej Konfederacji Muzyki Elektroakustycznej (CIME/ICEM). M.Ch.

Franciszek Araszkiwicz (1986)

Studiował kompozycję na Akademii Muzycznej w Krakowie pod kierunkiem Krzysztofa Knittla i Marcela Chyrzyńskiego. Obecnie jest słuchaczem studiów doktoranckich. Twórca kompozycji instrumentalnych, wokalnie-instrumentalnych, elektroakustycznych, audiowizualnych, instalacji interaktywnych oraz sztuki konceptualnej, a także muzyki rozrywkowej. Jego utwory były wykonywane m.in. w ramach programów Artists-in-Residence-Programm des Bundeskanzleramts w Wiedniu i Grazu (2016), oraz Artist-in-Residence Villa Walberla w Monachium (2015), a także na międzynarodowych festiwalach: Visiones Sonoras w Meksyku (2016), Musica Electronica Nova (2015), Festiwalu Kompozytorów Krakowskich (2014-2018), Audio Art (2014-2017), AXES: Triduum Muzyki Nowej (2014), Dni Kompozytorów Krakowskich (2012). Jego instalacje były wystawiane na 20. Biennale Sztuki dla Dziecka (2015), Festiwalu Audio Art (2011), Festiwalu Kultura 2.0 (2012) oraz Athens Video Art Festival (2013). Laureat I nagrody ex aequo XI Konkursu im. Tadeusza Ochlewskiego za Monster Group Number na sopran i elektronikę (2013), I nagrody na Concorso di Composizione Pianistica za utwór Study of Chaos na fortepian (2014) oraz nagrody kompozytorskiej Avenir Grant Arnold Schönberg Center w Wiedniu. Laureat Stypendium Twórczego Miasta Krakowa (2014) oraz Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla doktorantów (2017). F.A.

Double Brain (2016)

Marek Chołoniewski / Franciszek Araszkiwicz – Double Brain (2016) to multisieciowa kompozycja wykonywana na żywo przez duet kompozytorów-wykonawców znajdujących się w odległości kilkunastu do kilku tysięcy kilometrów od siebie. Dane z fal mózgowych obydwu wykonawców krzyżują się i sterują równocześnie odległymi systemami komputerowymi. Główny wykonawca na scenie steruje strukturami dźwiękowymi drugiego wykonawcy, który równocześnie wykonuje paralelne działanie wobec pierwszego wykonawcy. Dodatkowo obydwaj wykonawcy skanują wybrane powierzchnie za pomocą mikroskopów. Wykonanie utworu prezentowane jest na ekranie w formie sesji wideo na Skype, natomiast ukryta transmisja danych mózgowych odbywa się poprzez serwer VPN. Nałożenie działań w skali makro i mikro jest jedną z podstawowych zasad kompozycji. Kompozycja została wykonana wielokrotnie przez głównego wykonawcę znajdującego się na scenie i drugiego wykonawcę w nieznanych lokalizacjach w Stanach Zjednoczonych i Europie. W latach 2016-2018 odbyło się sześć wykonań utworu:

1. Kraków/Kraków – Centrum Sztuki Współczesnej Solvay, 13 marca 2016
2. Kraków/Chicago – Louisville – fale mózgowie z samochodu na autostradzie – 25 kwietnia 2016
3. Morelia/Wiedeń – festiwal Visiones Sonoras, 5 października 2016
4. Moskwa/Kraków – CEAMMC Konserwatorium Czajkowskiego, 6 marca 2017
5. Bruksela/Kraków – festiwal La Semaine du Son/FeBeME w Le Jacques Franck, 2 lutego 2018
6. Nowy Jork/Kraków-Kraków – Konferencja Nownet Arts, 22 kwietnia 2018
7. Chihuahua / Krakow – Festival de Arte Nuevo – 10 września, 2018
8. Kraków – Krakowski Salon Sztuki -12-20 października, 2018
9. Beijing / Kraków – Musicacoustica Festival – 22 października, 2018
10. Gdańsk / Wiedeń – Nowa Muzyka w Starym Ratuszu – 9 maja, 2019
11. Kraków / Kraków – 50-lecie SME AMKP, Sacrum Profanum – 20 października 2023

Michał Pawełek (1978)

kompozytor i pianista, krakowianin, absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie Marka Stachowskiego i Stefana Wojtasa. Aktywnie działa na polu twórczym, wykonawczym oraz pedagogicznym. Autor kilkudziesięciu utworów różnorodnych pod względem czasu trwania, obsady wykonawczej, inspiracji, intensywności brzmienia i złożoności percepcyjnej. Autor nie boi się twórczych połączeń zjawisk pozornie do siebie niepasujących. Warto podkreślić predylekcję kompozytora do brzmień elektronicznych, ale nigdy dla samej egzaltacji techniką, za to zawsze dla wydobywania jakiejś wyższej idei – dalekowschodnich czy nordyckich inspiracji lub ciekawych technik manipulacji przestrzennym rozchodzeniem się dźwięku. Pawełek ujawnia dychotomiczne myślenie o czasie, zgrabnie manipulując biologicznym zegarem słuchaczy. Raz preferuje długie dźwięki złożone, w których – niczym u Griseya – brzmia alikwoty nakładających się barw „żywych” (akustycznych) i syntetycznych (elektronicznych). Innym razem ostro dynamizuje narrację kładąc nacisk na wyraźnie zaznaczoną pulsację i ostinato rytmiczne. Zdarza się także, iż owe dwa rodzaje porządkowania czasu muzycznego w utworze kompozytor wprowadza symultanicznie, w dwóch równoległych planach, w swoistym polichronicznym kontrapunkcie. Po trzecie wreszcie wydaje się być szczególnie wyczulony na urodę brzmienia, na dźwięki wzbudzające w odbiorcach zainteresowanie ale i – a może przede wszystkim – przyjemność słuchania. Cechą za to dla niego indywidualną jest otwartość na różnorodność otaczających wpływów i możliwości muzyki przy jednoczesnych, ściśle określonych preferencjach w pieczołowicie projektowanym doborze środków.

Agnieszka Draus

iomadaidh

Warstwa elektroniczna w całości oparta jest o przetwarzany dźwięk fletu oraz różne rodzaje syntezy, wszystko realizowane w czasie rzeczywistym. Dzięki detekcji amplitudy oraz częstotliwości, wykonawczynie steruje wybranymi parametrami przetworzeń.

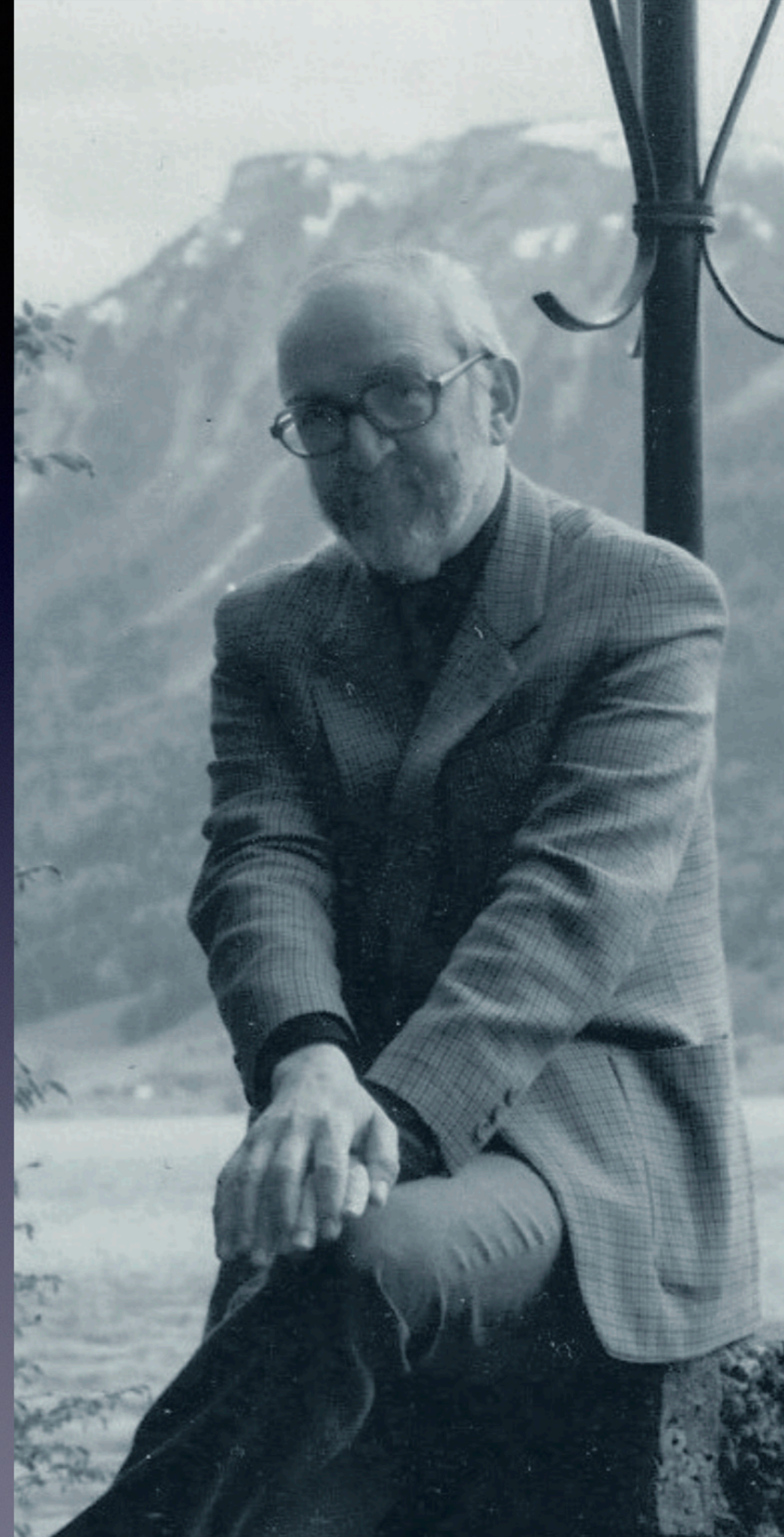
Bogusław Schaeffer (1929-2019)

kompozytor, muzykolog, dramaturg, grafik i pedagog. Muzyką zaczął interesować się bardzo wcześnie. W latach 1949-53 studiował kompozycję u Artura Malawskiego w PWSM w Krakowie oraz muzykologię pod kierunkiem Zdzisława Jachimeckiego na Uniwersytecie Jagiellońskim. Edukację muzyczną uzupełnił w 1959 roku u Luigi'ego Nono. W latach 1952-57 pracował w dziale muzycznym Polskiego Radia w Krakowie, w 1953 roku - w Polskim Wydawnictwie Muzycznym, w 1957 roku - jako zastępca redaktora naczelnego Ruchu Muzycznego, w latach 1955-57 - jako wykładowca Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od 1963 do 1998 roku prowadził klasę kompozycji w Akademii Muzycznej w Krakowie. W 1965 roku podjął współpracę ze Studium Eksperymentalnym Polskiego Radia w Warszawie, gdzie powstały jego kompozycje elektroniczne. W latach 1967-73 był redaktorem naczelnym periodyku Forum Musicum. W latach 1986-2002 wykładał kompozycję w Hochschule für Musik und darstellende Kunst „Mozarteum” w Salzburgu. Prowadził także kursy z zakresu współczesnej kompozycji, m.in. w Toruniu, Warszawie, Krakowie, Salzburgu, Karlsruhe, Middelburgu, Yorku, Utrechcie i Schwarzu. Wykształcił blisko 160 uczniów różnych narodowości. W latach 1956-92 pisał książki (m.in. Nowa muzyka. Problemy współczesnej techniki kompozytorskiej, Klasycy dodekafonii, Wstęp do kompozycji, Leksykon kompozytorów XX wieku, Kompozytorzy XX wieku), eseje, artykuły z zakresu muzyki współczesnej, studia i prace z zakresu filozofii. W latach 60. i 70. tworzył grafiki, w różnym stopniu związane z muzyką, które wystawiane były w galeriach sztuki w Europie i Stanach Zjednoczonych. Zajmował się także dramaturgią. Od 1980 roku napisał ponad 40 sztuk teatralnych (kilka z nich wyreżyserował), które zostały przetłumaczone na 16 języków. W 1990 roku założył w Salzburgu własne wydawnictwo - Collsch Edition. Zdobył nagrody na wielu konkursach kompozytorskich: w 1959 roku na Konkursie im. Grzegorza Fitelberga za Monosonatę na 6 kwartetów smyczkowych (1959) i Quattro movimenti na fortepian i orkiestrę (1957), w 1962 roku na Konkursie im. Artura Malawskiego za Musica ipsa na orkiestrę niskich instrumentów (1962) i Cztery utwory na trio smyczkowe (1962), a w 1964 roku na wspomnianym już Konkursie im. Grzegorza Fitelberga - za Małą symfonię (Sculpturę) (1960) i za Collage and Form na ośmiu muzyków jazzowych i orkiestrę (1963). W 1987 roku na Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych we Wrocławiu otrzymał nagrodę za twórczość dramaturgiczną. Od 1964 roku był członkiem Stowarzyszenia Artystycznego „Grupa Krakowska”. Był członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej i Związku Kompozytorów Polskich. Bogusław Schaeffer otrzymał Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki (1971, 1972, 1980, 2001), Złoty Krzyż Zasługi (1973), Nagrodę Związku Kompozytorów Polskich (1977), Nagrodę Miasta Krakowa (1977), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1986), Nagrodę Fundacji im. Alfreda Jurzykowskiego w Nowym Jorku (1999), Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2006), Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (2013).

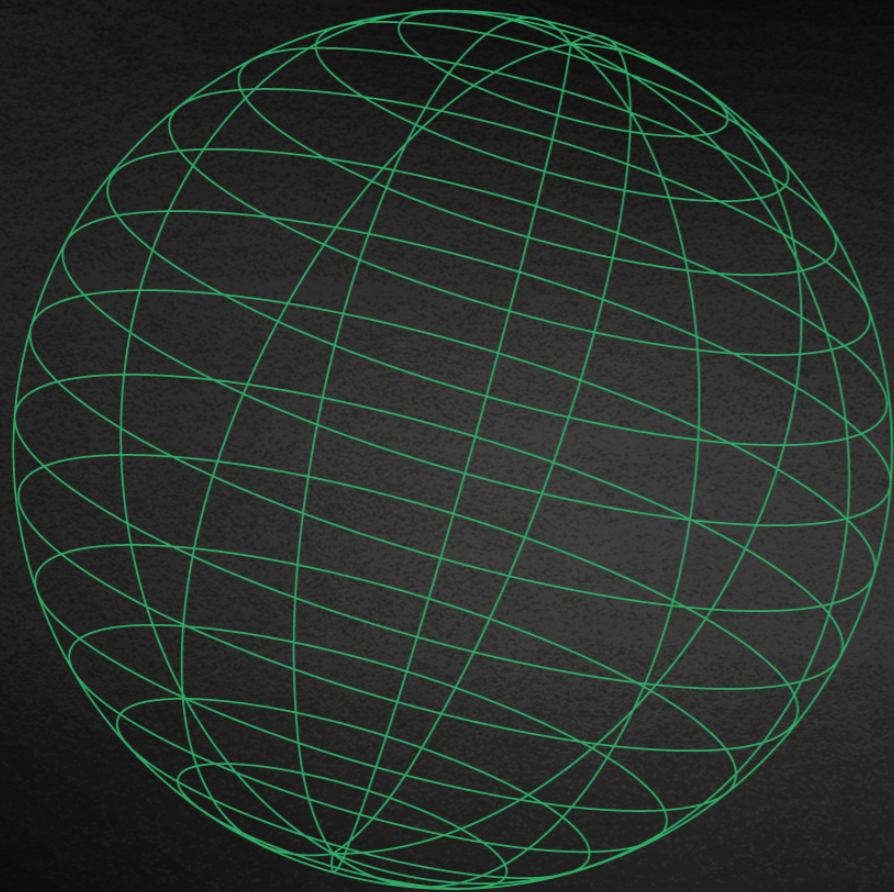
Poetries (1978)

Poetries jest krótką kompozycją elektroniczną, w której - wyjątkowo w mojej twórczości - główną rolę odgrywa głos kobiety. Ten głos jest zasadniczym materiałem utworu i może warto podkreślić, nie jest to głos śpiewaczki, lecz głos poetki, która sama czyta swoje krótkie wiersze, ale w sposób nie-autorski, gdyż poprosiłem ją o to, by każdy z jej matych poematów - a ich treścią są różne motywy i jej obserwacje - były nie wygłaszane, lecz mówione z przesadną ekspresją, czyli - mówiąc prościej - już zdeformowane. Autorka poezji, Carol Adler, zrozumiała dobrze moje intencje, stąd mogłem wspólnie z Markiem Chołoniewskim pójść po linii wyrazu wzmocnionego ową deformacją. Czysta muzyka elektroniczna jest tu na dalszym planie, słyszymy więc zatem przede wszystkim słowa w różnych wersjach: czystej, zdeformowanej przez autorkę i wreszcie przetworzonej środkami elektronicznymi.

B. S.

AKADEMIA MUZYCZNA IM. KRZYSZTOFA PENDERECKIEGO W KRAKOWIE
KATEDRA KOMPOZYCJI
STUDIO MUZYKI ELEKTROAKUSTYCZNEJ

S F E R A

20-21.10.2023

KONFERENCJA / KONCERTY

SALA KAMERALNA / KONCERTOWA - UL. ŚW. TOMASZA 43

SME.AMUZ.KRAKOW.PL

Sala Koncertowa AMKP Koncert 2

21.10.2023, godz. 18.00

Studio Kompozycji

Komputerowej

Akademii Muzycznej

im. Karola Lipińskiego

we Wrocławiu

Rafał Fundowicz - *instalacja
interaktywna Tafla*

Dawid Grenda - *limen na
wiolonczelę i live electronics*

Olgierd Żemojtel - *Presence na
wiolonczelę i live electronics*

Duchnowski/Hendrich - *Belfer
2.0 na elektronikę*

wykonawcy:

Olgierd Żemojtel - *wiolonczela*

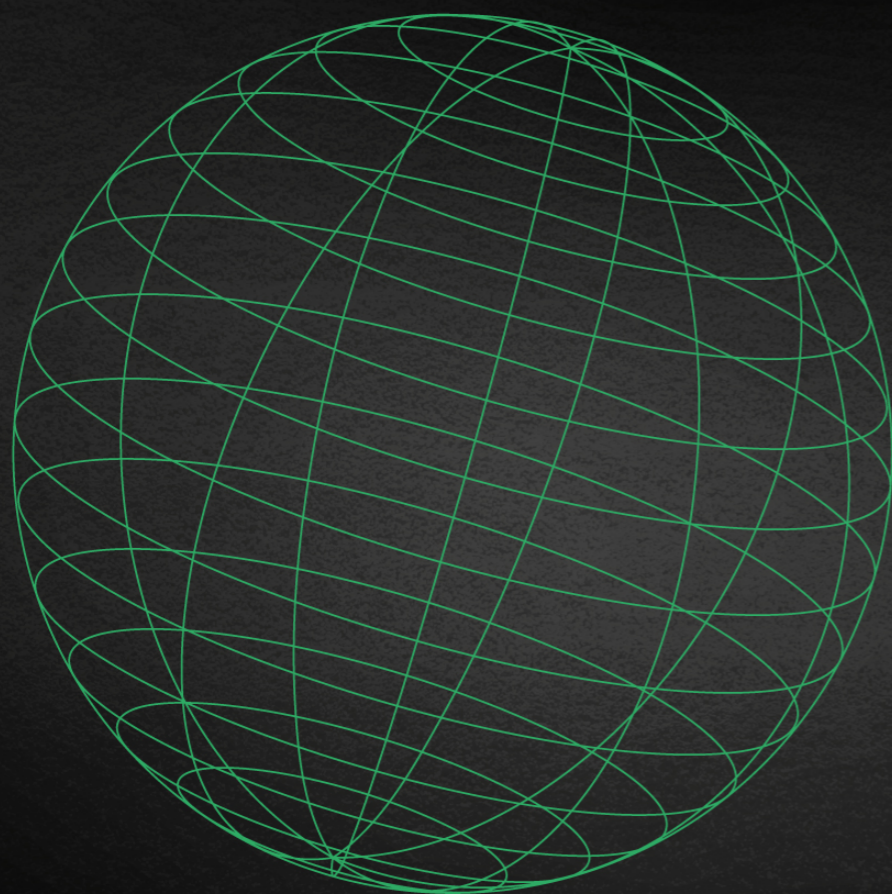
Olgierd Żemojtel, Paweł Hendrich,

Dawid Grenda, Cezary

Duchnowski - *elektronika*

AKADEMIA MUZYCZNA IM. KRZYSZTOFA PENDERECKIEGO W KRAKOWIE
KATEDRA KOMPOZYCJI
STUDIO MUZYKI ELEKTROAKUSTYCZNEJ

S F E R A

20-21.10.2023

KONFERENCJA / KONCERTY

SALA KAMERALNA / KONCERTOWA - UL. ŚW. TOMASZA 43
SME.AMUZ.KRAKOW.PL

PSeME

KULTURA

Kraków Culture

Koncert 3

21.10.2023, godz. 20.00

Krzysztof Kicior -

Blockchain Music 2.5

(2023) instalacja

Czesław Minkus -

SFERobroty'23 kompozycja

muzyczno-transmedialna na

trąbkę, flugelhorn,

elektronikę, sampler oraz

projekcje animacji filmowych

3D (2023)

Piotr Madej - **Wildwood**

Rain (Spherical Object 6)

(2023)

Ewa Trębacz - **Umbrae**

(2023) ambisonic

soundscape

Krzysztof Gawlas -

Freescape (2023)

GrupLab - **Plejrek 380**

(2023)

Marek Chołoniewski, Leszek

Hefi Wiśniowski, Krzysztof

Gawlas, Piotr Madej,

Czesław Czet Minkus